

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

Yargıtay 10. Hukuk Dairesi'nin başvuru kararının gerekçe bölümünde şöyle denilmektedir :

"İtiraz konusu yasa hükmünün Anayasa'ya aykırılığının gerekçeleri, Anayasa Mahkemesinin madde hükmünü sürekli iş göremezlik ödeneği açısından iptal eden 10.12.1991 günlü, 23/47 sayılı kararında açıklanmıştır.

Bu gerekçeler özetlenecek olursa:

Anayasa'nın "Sosyal güvenlik hakkı" başlıklı 60. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin sosyal güvenlik hakkına sahip olması öngörülmüştür. Sosyal güvenlik hakkı, çalışanların çalışma yaşamlarının ve yarınlarının güvencesidir. Çalışanları bu güvenceye kavuşturmak Anayasanın ayrıca 2. maddesi kuralının da gereğidir.

Gerçekten, anılan maddede benimsenen sosyal devlet ilkesi, vatandaşın sosyal durumu ve refahı ile ilgilenme ve onlara asgari yaşam düzeyi sağlama görevini de içerir. Anayasanın 5. maddesi, devletin temel amaç ve görevlerini daha da somutlaştırarak "... kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak, kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak ..." biçiminde belirlemiştir. Emeginden ve yasaların düzenlediği sosyal güvenliğinden başka hiçbir güvenceye sahip olmayan işçinin, kasdi davranışı dışında suç sayılabilecek kusurlu herhangi bir olay nedeniyle sosyal güvenlikten yoksun bırakılması prime dayanan sigorta anlayışına ve giderek Sosyal Sigortalar Kurumunun kuruluş ve varlık nedenine de ters düşer."

Anayasa Mahkemesinin gerekçesine şu görüşler de eklenebilir.

506 sayılı Kanunun 33. maddesinin son fıkrasında "bu madde gereğince yapılacak sağlık yardımları, sigortalının sağlığını koruma, çalışma gücünü yeniden kazandırma ve kendi ihtiyaçlarını görme kabiliyetini artırma amacını güder" kuralı yer alır. Bu amaç geçici işgöremezlik ödeneği yönünden de geçerlidir. Geçici olarak işgöremez duruma giren işçi, çalışmadığı için ücret alamayacaktır. Esasen aldığı ücretle kıtı kıtına geçinebilen işçi, işgöremezlik ödeneğinden de yoksun kalınca, yasada belirtilen sağlığını koruma, çalışma gücünü yeniden kazanma ve kendi ihtiyaçlarını görme kabiliyetini artırma amaçları da gerçekleşmeyecektir. Böylesine bir sonucun, çalışsın çalışmasın, herkese sosyal güvenlik hakkı tanıyan Anayasa kuralları ile bağdaşır bir yanı yoktur.

Sonuç : 506 sayılı Kanunun 110. maddesinin birinci tümcesinde yer alan ve suç sayılan bir hareketi yüzünden hastalanan sigortalıya geçici işgöremezlik ödeneği verilmemesini öngören kuralın Anayasanın 2, 5 ve 61. maddelerine aykırılığı nedeniyle iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına 19.6.1995 gününde oybirliğiyle karar verildi.""